

for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20 maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler om fjernsalg (fjernsalgsdirektivet). Da hjemlen til at fastsætte nærmere regler om kontraktindgåelse blev indført, var det nævnte direktiv ikke implementeret i Danmark. Det blev det ved lov nr. 442 af 31. maj 2000. Da fjernsalgsdirektivet nu er implementeret i dansk ret, og da der ikke er særlige telefaglige hensyn, som taler for at have særlige regler om kontraktindgåelse på teleområdet, er der ikke behov for at opretholde en sektorspecifik hjemmel til at fastsætte regler om dette.

Forslaget indebærer, at spørgsmål om kontraktindgåelse, herunder en særlig fortrydelsesret for forbrugeren, vil være omfattet af den almindelige aftaleret, dvs. aftaleloven og forbrugerftaleloven. Dette vil indebære en forenkling af retsgrundlaget for forbrugerne, idet én myndighed, Forbrugerklagenævnet, kan tage stilling til tvister om disse spørgsmål.

Ændringen indebærer endvidere, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling bemyndiges til at fastsætte særlige regler om varsling af følger af tjenestens afbrydelse eller ophør. Dermed sikres implementeringen af regler i forsyningspligt-direktivet.

Til nr. 8

Forslaget om ophævelse af § 11 er en konsekvens af de ændrede regler i EU-direktivpakken, hvorefter de omhandlede krav ikke længere kan pålægges alle udbydere, men alene forsyningspligtudbydere og udbydere med en stærk markedsposition, jf. lovforslagets nr. 18 om en ny § 21a.

Bemyndigelsen i § 11 har hidtil været udnyttet til at fastsætte regler om, at udbyderens fastsættelse af priser og vilkår for de enkelte teletjenester skal være uafhængig af det formål, de pågældende tjenester anvendes til, og at udbyderens fastsættelse af priser og vilkår for den enkelte teletjeneste ikke må bevirke, at slutbrugeren tvinges til at aftage eller betale for ydelser, der ikke er nødvendige for den tjeneste, der er anmodet om.

Ministerens kan således ikke længere fastsætte regler om, at udbyderens fastsættelse af priser og vilkår for de enkelte teletjenester skal være uafhængig af det formål, de pågældende tjenester anvendes til. Dette er i overensstemmelse med forsyningspligt-direktivet, som ikke stiller krav herom.

Ophævelsen indebærer endvidere, at ministeren ikke længere kan fastsætte krav rettet mod alle udbydere om, at udbydernes fastsættelse af priser og vilkår for den enkelte teletjeneste ikke må bevirke, at slutbrugeren tvinges til at aftage eller betale for ydelser,

der ikke er nødvendige for den tjeneste, der er anmodet om (såkaldt »bundtning«). Dette er ligeledes i overensstemmelse med forsyningspligt-direktivet. Se dog straks nedenfor.

For så vidt angår bundtning, vil ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i medfør af lovens § 18 fastsætte nærmere regler om, at forsyningspligtudbydere ikke må tvinge slutbrugere til at betale for faciliteter eller tjenester, der ikke er nødvendige for eller kræves til den tjeneste, der er anmodet om. Fastsættelsen af disse regler vil ske med henblik på en gennemførelse af krav herom i art. 10 i forsyningspligt-direktivet. Med hensyn til udbydere med stærk markedsposition vil IT- og Telestyrelsen fremover have mulighed for at pålægge sådanne udbydere et forbud mod bundtning, jf. forslaget til en ny § 21a.

Til nr. 9

I § 14 tilføjes et nyt stykke, der bl.a. skal sikre, at behandling og opbevaring af lokaliseringsdata også omfattes af bestemmelsen. Tilføjjelsen har endvidere til hensigt at præcisere omfanget af den sektorspecifikke regulering på persondataområdet, idet bestemmelserne i direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor specificerer og supplerer de generelle regler om persondatasky-telse i direktiv 95/46/EF.

Bestemmelsen udgør hjemlen til den danske gennemførelse af EU-regulering på teledataområdet for så vidt angår udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Hidtil har reguleringen i teledatadirektivet (97/66/EF) alene omhandlet behandling og opbevaring af trafikdata. Direktiv 2002/58/EF indeholder herudover som noget nyt bl.a. krav vedrørende behandling og opbevaring af lokaliseringsdata.

Trafikdata defineres som: »data, som behandles med henblik på overføring af kommunikation i et elektronisk kommunikationsnet eller debitering heraf«, mens lokaliseringsdata i direktivet er defineret som: »data, som behandles i et elektronisk kommunikationsnet og angiver den geografiske placering af det terminaludstyr, som brugeren af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste anvender«.

Det er nyt, at direktivet definerer trafikdata og nu også lokaliseringsdata.

Fremover vil definitionerne i direktivet blive lagt til grund ved fastlæggelsen af, hvad trafikdata og lokaliseringsdata er.

Betragtningerne til direktiv 2002/58/EF bidrager til fortolkning, idet det heraf fremgår, at lokaliseringsdata kan omhandle angivelse af bredde, længde og højde